
КНИГА ХУІІІ.

СЪДЪРЖАНІЕ. Во времето на плаванъето, Телемахъ са разговаря съ Ментора за правилата на едно мъдро правителство, и частно за средствата на познаванъето на чловѣцитѣ, за избираието имъ и употребенъето имъ споредъ тѣхнитѣ способности. Во времето на този разговоръ, тихостта на морето ги привлича да излѣзатъ на единъ островъ дѣто Одиссей преди малко бѣ и той излѣзълъ. Телемахъ го срѣща и говори съ него безъ да го познава; но като го видѣ да отплава, той осѣща тайно безпокойствие, на което не може да познае причината. Менторъ му го обяснява, и го увѣрява че той скоро ще са срѣшне съ баща си: послѣ отъ ново искусява търпѣието му, като забавя тръгванъето му за да принесе жертва на Минерва. Найподиръ сама богынята, скрита до тогазъ подъ образа на Ментора, приема божественныя си образъ и му са обяснява. Тя дава на Телемаха послѣднитѣ си съвѣты и става невидима. Тогазъ Телемахъ тръгва бърже и стигва въ Итака, дѣто намѣрва баща си у вѣрнаго Евмея.

Между туй платната са надуватъ; подигатъ котвитѣ; земята са види че бѣга назадъ. Опытнитѣ кормчій различава отъ далечъ гората на Левкада (а), на които върха са крые въ ледянитѣ и мѣгливы вихрушки, и Акрокеравнѣискитѣ (б) горы, които издигатъ къмъ небо-то гордото си чело, ако и да сж были толкози пжти процѣвваны отъ молніята.

Во времето на туй плаванъе Телемахъ думаше на Ментора: „Мыслиж че сега съмъ уразумѣлъ правилата на управленіето, които ми обяснихте. Изъ найнапредъ тѣ ми са показаж като сънь, но малко помалко тѣ са проеснихж въ ума ми, и сега ми са представятъ очевидны: както сичкитѣ предмети са показватъ мрачкавы и размѣсены, сутринъ, при първото бѣлванъе на Зората; но послѣ тѣ като че излѣзватъ отъ единъ хаосъ,

---

(а) Островъ Левкада, единъ отъ седемьтѣ Іонійскы, срѣщо Акарнанія.

(б) Горы въ Епиръ.